

Mùa hè đó mà mẹ tôi năm nay trôi qua. Mùa "Đôi Mắt Mẹ và Vu Lan". Cũng là mùa báo hiếu của con cái nhờ đến công lao sinh thành của bố làm cha, làm mẹ.

Tôi không may mắn vì mẹ tôi sống không còn cha mẹ trên đời, nên mẹ tôi nhìn nhợt nhạt của mẹ và tôi mãi mãi của tôi tháng bảy trong tôi dâng ngập nỗi nhớ thương và song thân đã ra đi từ ngày xưa...

Cách đây vài tháng, đang bận rộn với những bài viết và một số công việc nhóm ngang trên bàn phím làm gấp đôi nhịp cuộc sống tháng cho xong. Tôi nhận được tin nhắn từ một người bạn anh kết nghĩa rất thân! báo cho tôi biết sắp có chương trình mô phỏng một thị trấn, biết ai có nhu cầu thì liên hệ anh ấy cho sự kiện thú vị hơn để đi và thời gian đó để đi một mô hình.

Tôi cảm ơn anh thật nhiều vì sự quan tâm này, tôi thay xém tôi là xóm lao động nghèo, và a rồi có bà Hai và ông Sáu và a mẹ một vài chỗ để báo hiếu nên cũng gia đình phân nào chi phí. Và a nghe xong tin này tôi chột dạ nghĩ mẹ tôi vào nhà và sinh động nép sát vào cánh cửa khóc mà quên khóa cửa, lúc này bên tôi đứng cửa vào thấy mẹ tôi đỏ hoe nên hỏi "Cháu khóc à? Tôi đưa tay lên chà chà vào đôi má rồi trở lại. Tôi nhiên chột dạ như má cháu kinh khủng". Và kể lại câu chuyện của má không thấy động và cuộc đời thú vị của người anh kết nghĩa và a gửi lại, báo tìm những người thuở đi về khó khăn để họ được một mô hình một mình phí.

Cái gì mà tôi còn sống thì đây là cái hạnh phúc mà tôi. Năm nay tôi và các anh chị còn đi học, ba tôi làm nghề gỗ ở dưới quê nuôi cái gia đình, má tôi lo việc nhà cho ba và anh chị em tôi. Má tôi nghèo khổ lắm, hàng ngày, chỉ có một đồng không hiểu vì sao mà cái kho gạo của tôi khi gạo vào chuồng thì má tôi không nhìn thấy nữa. Đi tìm gạo ở trên nhà trên má tôi chỉ phải chìa tay ra phía trước cái cửa qua, gạo lại tìm lại đi không bao giờ. Mọi người chung quanh và ngoài cửa tôi báo má báo như "Quáng gà". Lúc này tôi sống còn thiếu thốn, khó khăn. Khoa học không hiểu được như bây giờ. Tôi thấy ba mẹ tôi tháng lĩnh lương về mua cho má hộp dầu cá và báo "Bà uống đi cho mắt sáng và khỏe, nhìn thấy cái bà như vậy tôi thấy quá". Đó là món quà rất quý mà má tôi nhận được từ ba mẹ tôi tháng. Cái mà cái ba và mẹ anh em tôi mong cho má tìm thấy ánh sáng ban ngày cũng như đêm. Mẹ tôi nói mẹ như má, má thấy ngấm sâu với tôi, má cái gì như ngấm dầu cá của ba con mua cho má là viên thuốc để mắt má sẽ nhìn thấy ánh sáng của mẹ lúc chiều về. Tôi an ủi má và báo "Má yên tâm đi, ngày gần đây má sẽ thấy ba và mẹ anh em con sau mẹ tôi chỉ không phải buồn nữa". Má tôi cười gật gù gật gù và hình như má hiểu rằng mãi mãi má không tìm thấy ánh sáng.

Sau khi nhận được tin từ người anh kết nghĩa và cũng là "Bạn đồng nghiệp cũ". Tôi thấy một sự tiếc nuối đến tận cùng! Phải chi má tôi còn sống thì cái hạnh phúc hôm nay sẽ là niềm hạnh phúc lớn lao với má. Ngày này má tôi đã ra đi và mãi mãi nơi vùng đất lành mà tôi mang theo một bóng tối bao trùm mẹ khi màn đêm buông xuống. Má ơi! Khi viết đến đây nước mắt con bắt đầu rơi! Trong gió, trong mây hoặc trong những chiều về và đêm đến má hãy ngừng theo gió, theo sóng ngừng để hiểu con đang mãi như vậy má trong "Mùa báo hiếu" năm nay.

Giờ đây anh chị tôi đã trưởng thành mỗi người ai cũng có gia đình và hạnh phúc riêng, mẹ mang lại ánh sáng cho má để má không phải đi tìm bóng đêm này nữa thì thật sự má đã đi thật xa rồi! Sự tiếc nuối nào không đến nỗi niềm đau. Nếu như thời gian quay ngược đến với tôi từng ngày chỉ không riêng gì tháng bảy. Mãi mãi trong tôi cái nghĩ "Cái gì má tôi còn sống". Như vậy đây! Có biết bao con người đang tồn tại trên đời chỉ phải đi xa từ bây giờ của mẹ. Tham chí cái chăm chăm vào tài sản của cha mẹ tranh giành, đến khi cha mẹ già yếu thì lại đùn đẩy cho nhau. Nếu ta hiểu được với mẹ cha, thì đời ta sau này con cái đời xa thật đáng ngẫm nghĩ lại ta phải như những người phụ phàng từ chính con cái của chúng ta.

Nếu vùng đất thật xa này, tôi tin rằng má tôi sẽ tìm thấy một ánh sáng dịu dàng. Đó là tình yêu

thông con a con luôn dành cho má.

Tôi xin thay mặt cho tất cả những người con hiểu ở với mẹ cha chúng may đã mất phần nhàn nhàn đôi lần: Hãy chăm sóc cha mẹ mẹ khi còn khỏe mạnh, món ngon vật lạ mang cho cha mẹ dùng. Đừng đợi mất ngày nào cha mẹ khuất rồi cúng bái linh đình, nhà cửa xe hơi, vàng mã bỏ ra hàng bạc triệu mua về đem đốt càng hoang phí thêm thôi. Gai là bận rộn thật mà mua tiền gì. Hãy sống đừng quên thật đúng nghĩa "Đó là sẵn sàng miếng ăn, giấc ngủ nếu có đi u kiển cho cha mẹ du lịch".

Mãi là những mùa Vu Lan luôn nhớ về mẹ.

KIM HOA (03/08/2014)

**Mẹ ơi! Tháng bảy đã về.
Mùa Vu Lan đến nào nhớ trong con.
Năm xưa bên mẹ vuông tròn
Miếng cơm, manh áo lo toan tháng ngày
Bây giờ mẹ đã không còn
Đúng gian âm phật chia lìa mẹ con
Hôm nay tháng bảy trở về
Con đi dâng mẹ cánh hoa "Đo đỏ".**